

Rödda Röstler

Debattforum för Vänsterpartiets Stockholmsföreningar augusti 2020, nr 64

Ill: Klas Sandberg

Röda Röster nr 64

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholm stad. Den publiceras enbart digitalt och distribueras via e - post. Signerade artiklar om såväl lokala som nationella och internationella frågor publiceras. Artikelförfattarna ansvarar helt för innehållet i texterna. Redaktionen ansvarar för att de texter som publiceras följer Vänsterpartiets grundläggande värderingar och hålls i en saklig och kamratlig ton.

Röda Röster distribueras via e-post den sista arbetsdagen varje månad. Kontakta distriktsexpeditionen storstockholm@vansterpartiet.se om du inte får tidningen. Här kan du hitta tidigare utgivna nummer av Röda Röster: <http://storstockholm>.

vansterpartiet.se/roda-roster/

Redaktionen består av Erik Andersson, Ellinor Hultman, Maria Ljuslin, Johan Norlin, Klas Sandberg, Monica Santa Cruz och Gergios Tsiroyannis.

Röda Rösters logotyp är skapad av Sydney Ankers.

Skicka din debatttext till redaktionen på (max 3000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten.

Redaktionen vill uppmana fler kvinnor att delta i debatten. I nr 64 är 7 av 10 texter skrivna av kvinnor.

Innehåll	
Röda Röster nr 64.....	2
Låt tusen röster höras.....	3
Lär av Finland	4
Milla Eronen,	
Varför dör de äldre och sköra?	5
Ann-Marie Strömberg,	
Vi tillhör inte någon	6
Ann Mari Engel	
Är pensionärsråden nöjda med sin roll?	6
Bengt Sundell	
Mamma och Bemanningen	7
Malin Furöstam	
Rörig skattestrategi	7
Ronny Öberg	
Simskola borde vara gratis.....	8
Marre Mayr	
Arkitekturpolicy? Vad är det.....	9
Monica de Santa Cruz,	
Tänk om vi (faktiskt) måste göra jobbet själva?	10
Klas Sandberg	
Intervju med Rose-Marie Rooth ordförande för V Bromma	12
Monica de Santa Cruz	
Kalendarium.....	14

Ill: Klas Sandberg

Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom! Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär. Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del i samma diskussion.

Hur ett parti ska åstadkomma denna interndemokratiska struktur finns det många svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor som är angelägna för oss är helt nödvändigt för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i Stadshuset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också handla om frågor som kan röra hela vårt länsdistrikt eller fackliga, feministiska, nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv. Det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när behov för det uppstår.

Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjerna ligger fast och som företrädare för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa. Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta tillvara på Röda Röster som ett viktigt interndemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvänstern tillsammans.

Lär av Finland

I mitt hemland Finland börjar samhället återgå till det normala efter en tuff vår med stängda skolor, restauranger, simhallar och bibliotek. Myndigheterna rapporterar om ett fåtal nya smittade om dagen. På intensivvårdsavdelningarna ligger omkring 20 covidsjuka patienter, i hela landet. Drygt 300 har avlidit under pandemin. När nya fall upptäcks är det smittspårning, testning och isolering av drabbade som gäller. Stämningen är att med gemensamma krafter har Finland segrat coronan. Och Sverige, som Finland brukar betrakta som sin storebror rapporterats har misslyckats stort. Och relationen till Sverige, den har rubbats ordentligt. Ingen vill komma och hälsa på och svenskarna, även de med ett finskt pass är långt ifrån välkomna. Och om man nu skulle åka till Finland, väntar en tvåveckors karantän innan man släpps in i samhället som en och en annan. I finsk media skriver man dagligen om den fruktansvärda situationen i Sverige, där tusentals dör och de lider med oss. Man förstår inte hur det kommer sig att folk trängs på uteserveringar när viruset löper amok. Att inte oron är ständigt närvarande. Man rapporterar om att dödssiffrorna i den sverigefinska befolkningen är mycket högre än hos svenskarna i allmänhet, man rapporterar också om gråtande sjuksköterskor i Gällivare, där ett stort utbrott av Covid-19 har fått sjukvården att gå på knäna.

Så hur kommer det sig att svenskarna verkar leva nästan om inget hade hänt och i mångt och mycket accepterat den svenska strategin, trots att det betyder över 5000 döda och att viruset alltså sprider sig i landet? Jag menar, lever som vanligt- om man nu inte är i riskgrupp och får räkna med att leva ett mycket begränsat liv ett långt tag framöver. I Finland tog den socialdemokratledda vänster-centern-miljöpartiet-svenska folkepartiet-regeringen, i samråd med motsvarigheten till Folkhälsomyndigheten till kraftiga åtgärder och gick i krig mot viruset- och ”vann”. Eller åtminstone fick situationen under kontroll. Vår Folkhälsomyndighet tyckte att lagom

Milla Eronen i Farsta. Bild: Privat

var bäst, men det blev inte så lagom, med så höga dödssiffror. Hitintills är det mest högerspöken som kritiserat Sveriges strategin jag tror att Vänsterpartiet måste våga vara det empatiska alternativet. Den som öppet visar att ett solidariskt samhälle, som kan ta lärdom från våra grannar och andra länder som lyckats att undvika tusentals

plågsamma död i Covid-19, är möjlig. Vi har de bästa förslagen för att stärka arbetsrätten, vi vet att vården och äldreomsorgen behöver mer resurser och mer personal. Och dessa förslag prioriterar att rädda liv, snarare än tillväxtprognosen.

Milla Eronen, V Farsta

Varför dör de äldre och sköra?

Folkhälsomyndigheten och regeringen har talat stora ord om vikten av att skydda ”de äldre och de sköra”. Men det är de som dör. 90% av de som dör är 70+ och av dessa har 50% bott i äldreboenden och 25% har haft hemtjänst.

Jag är inte förvånad över detta, men jag är förvånad över att Folkhälsomyndigheten är förvånad.

Ett led i att hindra smittspridning är att undvika närkontakt med andra människor och att begränsa antalet närkontakter.

Man behöver väl inte vara någon Einstein för att räkna ut att ju sjukare man är desto mera vård och omsorg behöver man. Med de höga krav som nu ställs för att beviljas plats i vård- och omsorgsoende så är det mycket gamla och mycket sköra äldre som bor i dessa boenden. Det är också numera allt fler med omfattande omvårdnadsbehov som bor kvar i sina hem med omfattande hemtjänstinsatser, samtidigt som hemtjänstens resurser inte har utökats i motsvarande grad.

Äldreomsorgen idag är organiserad så att de som enligt Folkhälsomyndigheten skall ha så få kontakter som möjligt har flest kontakter, ju större omvårdnadsbehov, ju fler personal har de äldre kontakt med. Inom hemtjänsten förekommer det att äldre har 8-10 besök per dygn varje dag i veckan. Det kan bli både 15 och 20 olika personal inblandade under en tvåveckorsperiod. Och denna personal har ofta alltför litet tid till sitt förfogande, varje insats är beräknad till minsta minut och ofta ett otillräckligt antal minuter. Tillkommer att tillräcklig skyddsutrustning ofta saknas, att personalen inte har utbildning, att det finns timanställda som inte har råd att vara sjuka..... Fotfolket bland personalen gör så gott de kan, men de har inte förutsättningar att sköta sitt arbete på ett bra sätt. Då sprids smittan!

Besök av anhöriga har framförts som anledning till smittspridning, men är det inte märkligt att det betraktas som livsfarligt att

få besök av enstaka anhöriga, medan besök av ett stort antal vårdpersonal som ofta går mellan många olika äldre, både smittade och osmittade, betraktas som ofarligt? Jag ifrågasätter också besöksförbudet, det borde ersättas med besöksregler, möten utomhus, plexiglasskärmar.... Det går att organisera om man inser de äldres behov av sociala kontakter och om man har fantasi.

Ett stridsrop har varit ”isolera så mycket som möjligt”! Däremot har det varit tyst om konsekvenserna av social isolering. Alla har inte barn och barnbarn och barnbarnsbarn som de kan umgås med på distans. Hälften av alla hushåll i Stockholm är enpersonshushåll (tänk på det innan Ni talar om att ”umgänge skall begränsas till det egna hushållet”). Förenings-Sverige och Kultur-Sverige går på sparlåga, aktivitetscentral och träffpunkter som annars fyller en viktig funktion är stängda. Om detta drar ut på tiden har vi mycket av psykisk ohälsa hos äldre att vänta.

Det är sorgligt att det behövs en pandemi för att många av de förslag som vi i Vänsterpartiet kämpat för i årtal skall aktualiseras av den politiska majoriteten i landet och i Stockholms stad och län. Återstår att se om det stannar vid ord eller om det - förhoppningsvis - också blir handling av.

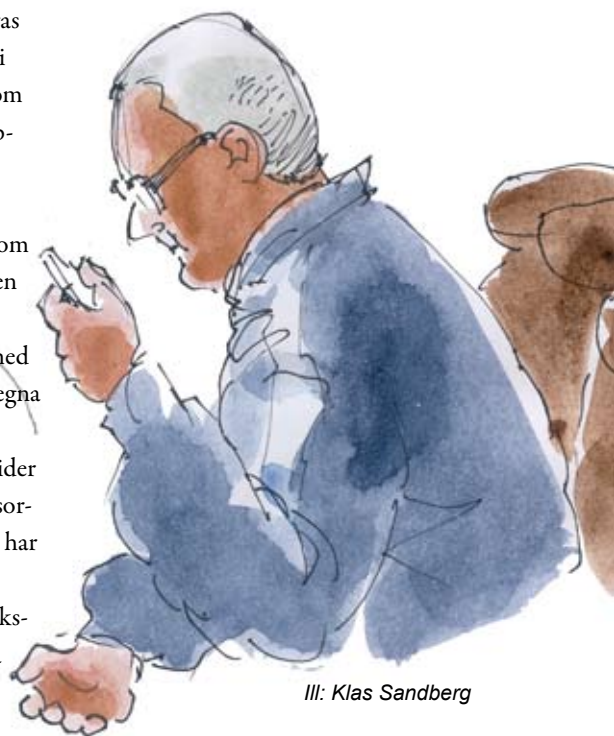
Minimera behovet av timanställda genom att öka bemanningen inom äldreomsorgen med fasta tjänster.

Ökad tid för hemtjänstinsatser - med utrymme för oförutsedda händelser och egna önskemål från de äldre

Byt ut minutstyrningen mot ramtider

Organisera arbetet inom äldreomsorgen så att det antal personal som de äldre har kontakt med minimeras

Bryt den sociala isoleringen - besöksregler i stället för besöksförbud och säkra träffpunkter med aktiviteter för de äldre

Ill: Klas Sandberg

Ann-Marie Strömberg, V Liljeholmen Hägersten

Vi tillhör inte någon

Vi är flera äldre medlemmar som reagerat starkt mot bifogade bild och text.

Vi är trötta på att kallas "våra äldre", vi tillhör inte någon. Det är lika förminskande och irrelevant som när det talas om "våra kvinnor" eller "våra invandrare". Det kan upplevas som ett förmynderi.

Vi är trötta på att äldre frågor illustreras på detta sätt som ger intryck av att alla äldre människor är hjälplösa och hjälpbehövande. Äldre personer vill inte bli betraktade som objekt det talas om, utan som personer man talar med.

Vi undrar också vad det är för skattemedel som är avsatt till "deras verksamhet". Gissar att ni menar äldreomsorgen men det framgår inte. Det är dåligt och oklart uttryckt.

Men självklart är vi överens om att vi inte vill ha privata vinster i äldreomsorgen.

Åldersdiskrimineringen/ålderismen är utbredd i samhället och även i vårt parti, som har få företrädare över pensionåldern på beslutade poster. Behöver vi påminna om att ålder också är en av de olagliga diskrimineringsgrunderna?

Det är stor skillnad på pigga och aktiva personer kring 70 år och de oftast betydligt äldre som av olika skäl är beroende av samhällets äldreomsorg. Men alla är vuxna personer som inte ska förminskas och betraktas som mindre viktiga samhällsmedborgare. En stor del av föreningslivet, även inom partierna, den ideella sektorn och kulturlivet bärs upp av pensionärerna. De har stor kunskap, många viktiga erfarenheter och oftast mer tid att disponera än dem som är upptagna med yrkesliv, studier och småbarn.

Skärpning, kamrater!

Ann Mari Engel, V Vita Bergen

Är pensionärsråden nöjda med sin roll ?

På stadens hemsida, under kommunstyrelsens pensionärsråd framställs pensionärsrådet som "ett rådgivande organ med syfte att bereda Stockholms pensionärer inflytande och insyn i allmänna frågor som rör äldres levnadsförhållanden". Och att PensionärsRådet "ska ta initiativ till förbättringar för stadens pensionärer". Men har Pensionärsrådet någon insyn och inflytande? Nu borde Pensionärsråden ute i stadsdelsnämnderna stiga fram gemensamt under Coronapandemin och göra sina röster hörda, ställa krav och få ansvariga politiker att lyssna. Ett exempel på detta är Hägerstens – Liljeholmens pensionärsråd, som den 19 maj i en skrivelse till SDN och Äldrenämnden tar upp Coronapandemin på Fruängsgårdens Äldreboende där ett antal äldre har avlidit. Stadsdelsförvaltningen (SDF) vill göra en intern undersökning med anledning av detta, men pensionärsrådet vill ha en "extern utredning av kompetent personal med en oberoende ställning i förhållande till SDF. Det finns lokalt en misstro mot en aviserad internutredning".

SDF Hägersten-Liljeholmen skriver 1 juni som svar bland annat "Läget har stabiliserats inom äldreomsorgen. Boende på vård- och omsorgsboendena har tillfrisknat, vilket är mycket glädjande. På våra äldreboenden är det i nuläget en person med konstaterad smitta. Flera av personalen är åter i tjänst, vilket också är mycket positivt. Hemtjänsten har fortsatt ett fåtal brukare som är smittade. De basala hygienrutinerna och användning av skyddsutrustning står fortsatt i fokus. Ständig genomgång, påminnelse och uppföljning av detta vid alla enheter".

2007 kom en rapport "Ett verktyg för pensionärsinflytande?". Det verkar inte ha hänt så mycket på dessa 13 år. Några frågeställningar från rapporten, som fortfarande är aktuella:

Vilka möjligheter ger pensionärsråden att utöva inflytande över politiken och verka för att deras intressen blir tillgodosedda.?

Driver pensionärsrådet egna frågor eller sätts dagordningen av andra (tex. tjänstemän på äldreförvaltningen)?

Kan rådet beskrivas som en form av brukarinflytande? Vilken legitimitet har då råden och vem eller vilka grupper är det som pensionärsrepresentanterna företräder?

Få ledamöter i råden har kunnat peka på konkreta resultat av rådets arbete.

2019 tillfrågades ca 4 000 stockholmare över 65 om hur det är att åldras i Stockholm. Svarsfrekvensen var 66 procent och undersökningen utfördes av Äldrecentrum. Under rubriken "Svårt att få sin röst hörd" säger många äldre "att de vill vara delaktiga i utvecklingen av Stockholm, men känner inte att de har möjligheten till det. Det behövs fler direkta kanaler där även de äldre som inte tillhör någon pensionärsorganisation kan lämna sina synpunkter och bli lyssnade på. Dessutom borde formerna för återkoppling förbättras, det vill säga vad som händer med åsikterna som framförts och i vilken mån de tas till vara?"

Ja vad säger kommunstyrelsens pensionärsråd och pensionärsråden ute i stadsdelsnämnderna? Är Stockholm den äldrevänliga stad som vi gärna vill se och framhäva i olika sammanhang? Är det Coronapandemin som ska göra de äldre synliga, visa på bristerna och inte se dom som besparingsobjekt år efter år? En fråga som rapporten tog upp är fortfarande i högsta grad aktuell:

Få ledamöter i råden har kunnat peka på konkreta resultat av rådets arbete.

Bengt Sundell V Liljeholmen - Hägersten

Edit: Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd har nu initierat en extern utredning. (Red)

Mamma och Bemanningen

”Ring Poolia!”

Det började som en catchy reklamfras alla sa på skoj, men 20-25 år senare är det inte så roligt längre. Massor av bemanningsföretag har dykt upp och risken är stor att du måste jobba inom bemanning istället för att få en fast tjänst direkt hos ett företag. En av dom är min egen mamma som jag har intervjuat för den här texten. Hon jobbade på Ericsson i Kista från mitten av 80-talet fram tills att praktiskt taget all deras elektroniktillverkning lades ner i början av 2000-talet. Hon, liksom många andra, sades upp, och har väldigt svårt att få jobb då hennes sorts arbete outsourcetes till utlandet. Sen 2010 har hon bollats mellan bemanning och arbetslöshet.

Vad har hon då fått jobba med? Listan över arbetsuppgifter och företag hon skickats ut till är lång eftersom hon skickas ut lite varsomhelst, annars kostar hon ju bemanningsföretaget pengar. Mamma har då bland annat fått jobba med att: packa ordrar, slipa lastbilsaxlar med rost på, bunta kartonger, klippa wettex trasor för en mobilladdarprototyp, kasta kartonger, plocka matkassar, klistra finska etiketter på eltandborsthuvuden, m.m.

Hennes titel är ”ambulerande konsult” där du får ”uppdrag”, uppdrag du ska kunna åka 7,5 mil för. Inte räknat från din egen hemadress, utan från företagets huvudkontor mitt i staden. Du kan alltså bo i Huddinge, och förväntas vara i Uppsala klockan 7 på morgonen, även om du har barn du måste lämna på dagis för att partnern jobbar nattsift (exempel taget från verkligheten). Det finns ingen hänsyn till ditt privatliv, ingen dialog om behov du har, utan du ska ut och jobba, punkt slut. Eller som mamma säger: ”Jag är bara en handels-

vara”.

Hur mår man då? Inte bra. Du sover sämre för det är så stressigt att inte veta om, vart eller när man ska jobba. Du ska vara tillgängling för ”utbokning” mellan 6:30-15:30, dvs någon ringer dig och ger dig ett ”uppdrag”, och så åker du på stört. Eller ibland ringer dom och frågar om du är bokningsbar redan klockan 6, eller när du redan sjukmält dig. Det finns ingen kontinuitet i vardagen, och det går inte att planera sitt liv. Du lever för att jobba, inte jobbar för att leva.

Eftersom alla anställda skickas kors och tvärs, och aldrig kan räkna med att ha samma arbetskamrater på jobbet under längre tid, så är det svårt med fackligt arbete. Facket får sämre insyn och bemanningen kan göra fel alldeles i fred. Många som jobbar inom bemanning kan inte mycket om sina rättigheter, så facket behövs särskilt här där det är som svagast.

Vad vill mamma då? Vad skulle hon säga till statsministern om hon fick säga en mening? ”Inga ordinarie jobb till bemanning”. Vissa har varit inhyrda på samma ställe i 5-6 år, en person i Dalarna hade till och med varit inhyrd i 12 hela år på samma ställe. Hur är det möjligt? Hur kan företag som bevisligen behöver folk för ordinarie jobb kunna köra bemanning i så många år? ”Det värsta är i grund och botten företagen som inte vill anställa” säger mamma.

Så hur kommer vi åt detta?

Malin Furöstam, V Vantör

Rörig skattestrategi

På senaste repskapsmötet redogjorde Torun Boucher för partiets linje i fråga om skatter. Partiet vill ha skatt på förmögenheter och miljöskatter som verkar styrande samt att det ska vara lika skatt på lika inkomster.

Exempel på skatter som partiet vill återinföra är arvs- och gåvoskatt och förmögenhetsskatt. Dessa skatter avskaffade regeringen Reinfeldt 2004 till 2008. Fastighets-skatten ersattes av fastighetsavgifter vilket minskade statens inkomster med 3mdkr. Arvsskatten gav 3mdkr och gåvoskatten 6 mdkr, tillhoppa 12 mdkr. Skalar vi upp beloppen med lika mycket som prisbasbeloppet hamnar summan på 14 mdkr.

Det är en skaplig slant, ungefär hälften av vad räntebidrag, ROT- och RUT- avdrag kostar staten varje år. Dessa avdrag har den egenheten att de nyttjas alltmer ofta och med högre belopp ju rikare bidragstagarna är. Ett omvänt progressivt skattesystem alltså.

Jag tycker att detta borde ha nämnts i fråga om vad partiet vill i fråga om skatter. Eller ska vi fortsätta var det räntebidragskramar parti som senaste partikongressen slog fast? Visserligen ville partiledningen minska räntebidraget från 30 % till 25 % som om det vore en avgörande skillnad. (Liberalerna vill sänka till 20 % vilket de har viss heder av).

Kanske man bort nämna att den av regeringen och dess samarbetspartier nu avskaffade värns-katten gav 6 mdkr. De pengarna skulle vara bra att ha kvar med tanke på de prövningar som corona-pandemin kommer utsätta statsfinanserna för. Jag avvaktar med spänning den strategi partiet kommer välja i detta avseende.

Ronny Öberg, V Hammarby-Skarpnäck

Simskola borde vara gratis

Förra året gick jag med min bonusson på sommarsimskola på Farsta strand-badet. Det var gratis, bra simskolelärare och blandad grupp. Den genomfördes av en erfaren simklubb och finansierades av kommunen. Verkligen en bra grej!

Denna sommar finns ingen kommunal finansierad simskola här. Istället har en annan simskola förlagt sin undervisning på samma strand. För en kostnad av 950kr per barn och vecka med totalt fem lektioner på 30-40 minuter. En kostnad som blir rätt mycket om man till exempel har flera barn som vill gå och en rejäl prishöjning jämfört med den gratis simskolan förra året.

Jag tycker det fortsatt borde finnas gratis simskola på sommaren så alla barn som vill kan vara med. Eller åtminstone väldigt billig. Det är en kul aktivitet och en livförsäkring att kunna simma. Jag vet att det numer står i skolans läroplan att barn ska lära sig simma, men att just få en möjlighet att simma utomhus på sommaren är inte en nackdel för någon. Tvärtom en jättebra aktivitet och troligtvis kan det förebygga

tragiska olyckor.

Här har Vänsterpartiet varit rätt ute genom att försöka jämna ut klasskillnaderna mellan barn och ge dem samma möjligheter till att lära sig simma. Ett exempel var ju när V kom överens med tidigare regeringen och inrättade ett stöd till sommaraktiviteter. Sommarlovspengar som skulle gå till kommunerna för att utöka deras sommaraktiviteter under åren 2015-2019. Det var det första stödet i sitt slag och väldigt populärt bland kommunerna.

Kravet var att aktiviteterna som arrangerades skulle vara kostnadsfria för barn 6-15 år, ge stimulans och personlig utveckling samt vara tillgängliga för både pojkar och flickor och främja integration. En utmärkt idé om du frågar mig. Pengarna skulle kunna gå till avgiftsfri simskola på sommaren till exempel.

År 2017 drev Vänsterpartiet också igenom en satsning på 300 miljoner kronor för att införa gratis simskoleundervisning för barn i förskoleklass under skoltid. I flera kommuner har V också drivit frågan om

avgiftsfri simskola på olika sätt. När V styrde Stockholms stad inrättades det gratis simskolor vid flera strandbad både för barn och vuxna och även den vanliga simskolans avgift sänktes i ytterområdena. År 2018 kunde 3000 barn i sexårsåldern lära sig simma gratis på flera olika strandbad runt Stockholm. År 2019 fanns gratis simskola kvar här i Farsta strandbadet. Nu är den borta som om inget har hänt.

Klart är dock att det som hände var att en M-KD-budget röstades igenom och satte stopp på nationell nivå för fortsättning av simskolepengarna från staten. Klart är också att högerpartierna tog över Stockholms stad efter valet 2018. Klart är det även att här gjorde V skillnad och det ska vi göra igen. Därför borde vi fortsätta driva opinion i frågan.

Likväl som ingen ska hamna efter med att lära sig skriva ska inte någon hamna efter med att lära sig simma. Det tycker jag vi som samhälle kan kosta på alla barn.

Marre Mayr, V Farsta

Ill: Klas Sandberg

Arkitekturpolicy? Vad är det?

Foto: Monica de Santa Cruz,

Det finns många olika sätt att reglera eller rekommendera och alla dessa har stadens politiker och tjänstemän till sitt förfogande. I de flesta fall står tjänstemännen för tolkningen av reglerna eftersom de förväntas ha sakkunskap.

Om den gällande lagstiftningen vore otillräcklig skulle det ge anledning till en lagändring. Istället för detta långsiktiga alternativ har man under de senaste mandatperioder valt icke kontroversiella och luddiga "policies". Oftast ger dessa inga eller få riktlinjer till nytta för tjänstemännens tolkningar.

Benägenheten att ta fram "policies" är orsakad av att man inte vill binda sig till de lagstadgade sätten att reglera, mot priset att man sakta men säkert urholkar lagens tyngd.

I lokaltidningen Mitt I Stockholm talar stadsbyggnadsborgarrådet om sin tro på en ny "Arkitekturpolicy" som ska "vara i mål" vid årsskiftet. Intressant är att han berättar att Byggnadsordningen från 1999, en föredömlig studie av de olika stadsdelarnas särart, ska revideras. Det som var så ypperligt med byggnadsordningen från 1999 och även med tidigare byggnadsstadgor, var deras

koppling till planinstrument av reglerande karaktär, att de hade kraft enligt gällande lagstiftning, vilket aldrig en "policy" kan få.

Det flesta beständiga/hållbara dokument för att reglera stadsbild och offentlig miljö har bearbetats under långa och breda processer, eftersom det är det enda sättet att nå konsensus kring förslag framtagna av professionella (i just detta fall arkitekter) i samråd med andra berörda professioner inom den offentliga förvaltningen och med invånarna. Processen fanns tydligt reglerat i Plan- och bygglagen (PBL) från 1987 och höll genom alla ändringar som gjordes.

Den då nytillträdde alliansregeringen kom med den förlossande lösningen år 2010 och tog hand om en redan påbörjad utredning om PBL och förkunnade att nya PBL skulle bli klar inom tre månader, fort ska det gå! Så kom den gällande lagen till.

När regler lösgörs från den gällande ramlagstiftningen (till exempel en byggnadsordning utan koppling till en plan) lämnas tjänstemännen utan tillräckligt underlag för beslut och delegationsrätten begränsas i praktiken på grund av osäkerhet. Hur ska ett bygglovsbeslut grundas på en "policy"?

Det innebär att beslutet måste förankras i nämnden om osäkerhet finns. Och hur håller beslut på osäkra grunder inför ett överklagande? Hur försämras Länsstyrelsens granskande roll? Och så kan vi ta det ända till Miljööverdomstolen till oräkneliga kostnader!

Sammanfattningsvis:

- Planering av hög kvalitet alternativt brist på planering, eller förnekelse av den långsiktiga planeringens nytta, är olika yttringar av politisk vilja.
- Det handlar om gränsdragningar mellan det allmänna och det privata, om allas stadsbild och om respekt för det byggda under olika stadier i samhällsutvecklingen.
- Estetiken är också viktig just för att visa samhällets syn på byggnader, platser och monument då och nu.

JA till planering inom ramen av lagstadgade instrument.

NEJ till pseudo-reglerande dokument oavsett benämning.

Monica de Santa Cruz, V Kungsholmen

Tänk om vi (faktiskt) måste göra jobbet själva?

Ill: Klas Sandberg

Nyliberalismen är död konstateras det.

Icke minst har systemet börjat hacka och gå ojämt i USA.

I fyrtio år har USA varit den skinande förebilden för våra motståndare. Det var där de hämtade inspiration, förebilder och dit de åkte på studieresor. Nu meddelar förebilden själv att 'det här systemet är dysfunktionellt, kaputt och i behov av att ersättas.'

Den socialdemokratiska föreningen Reformisterna skrev i en debattartikel i mars, *"Nu har nyliberalismen ställts inför verkligheten. Den visar sig inte bestå provet."*

Verkligheten består i det här fallet av Covid 19 viruset. Ett problem som avslöjats är att försörjningen av sjukvårdsmaterial anpassats till en just-in-time modell... som raskt kraschat när en global pandemi sprider sig över jorden. Nu har myndigheter världen runt under panik och förvirring tvingats lägga om och börjat bygga upp lager och produktion. Coronaviruset har kreverat som en bomb i de många fattigdomsfällorna, avslöjat brister i sjukvård, arbetsplatsförhållanden, bostäder och mycket mer.

USA, den nyliberala politikens ursprungsland skakas av en dubbel kris: Corona och polisbrutalitet. Runt hörnet lurar en gigantisk hyreskris med hotande massvräkning av människor som inte betala sina hyror på grund av krisen i ekonomin.

Robert Reich, arbetsmarknadsminister under president Clinton, summerade några av lärdomarna.

1. Arbetare håller ekonomin igång. Inte miljardärer. Till exempel höll Amazons anställda igång delar av varuförsörjningen... medan deras chef Jeff Bezos flydde till sin ranch i Texas.
2. Om vi nu har råd att satsa miljarder på att lösa ut krisande företag borde regeringen också ha råd att investera i sitt eget land.
3. Ända sedan Ronald Reagans tid har det

hävdat att regeringen är problemet. Coronakrisen har tvärtom demonstrerat vad regeringen gör eller inte gör spelar roll. Marknadskrafterna kan inte rädda oss.

4. Sjukvård måste bli en rättighet, också i USA. Att insjukna i Covid 19 kan kosta över \$ 70 000 för den som saknar sjukförsäkring.

En bärande pelare i den nyliberala filosofin som nu verkar ha nått vägs ände är den så kallade "trickle down" teorin. Enligt den är det inga problem att rikedom hopas hos höginkomsttagare. Den kommer ändå till sist att "sippra ner", eller trickle down, till oss andra i samhället. De rikaste kommer att investera i motorbåtar, arkitekturade villor, handsyddas skor etc. etc. Därigenom kommer mängder av arkitekter, landskapsarkitekter, byggnadsarbetare, skomakare, tjänare, pigor och båtbyggare att få sin försörjning ordnad. Alla blir nöjda.

Enligt The Guardian äger idag de tre rikaste i USA, Bill Gates, Jeff Bezos och Warren Buffet mer än de fattigaste 160 miljonerna av USA:s befolkning. Klyftan mellan de som har och de som inte har är nu avgrunds djup.

Rapport efter rapport konstaterar att dessa de rikaste, som tack för alla skattelättnader, enbart hamstrar kapital i diverse skatteparadis eller använder det till återköp av det egna företagets aktier. De investerar inte i ekonomin eller samhället. *Trickle down* effekten vägrar envist att infinna sig.

Robert Reich: *"Vi kan inte gå tillbaka till 'det normala' när 'det normala' är vad som tog oss hit."*

Så om nyliberalismen nu har dött, fyrtio år efter att den introducerades av Pinochet, Margaret Thatcher och Ronald Reagan, vad kommer istället?

Kanske mer nyliberalism.

För ända sedan nyliberalismen först dök upp har vänstern väntat tåligt på att eländet skall försvinna. Olof Palme förklarade i en intervju från åttiotalet att den där flugan säkert skulle själv dö.

I en debattartikel från Liberala Nyhetsbyrån invändes triumferande:

"Ideologin verkar nämligen inte ha tagit särskilt allvarlig skada av att deklarerats död i samband med Ronald Reagans död, finanskrisen 2008, knattefotbollsdebatten 1985, Moderaternas idéprogram 1982 och 1999, Donald Trumps seger i det amerikanska presidentvalet, Carema-skandalen eller upprättandet av januariöverenskommelsen."

Det är tyvärr inte helt fel, även om det kommer från Liberala Nyhetsbyrån.

Gång på gång sedan 1970-talet har nyliberala byggen gått på oronen, fallit samman i skandal och misslyckanden. Gång på gång har benranglet stagats upp igen och petats tillbaka på tronen. Framför allt för att det inte verkar finnas något alternativ.

Tänk om vänstern inte bara kan sitta vid sidan och vänta på att nyliberalismen ska lämna över sin plats frivilligt någon gång? Tänk om vi själva måste göra jobbet att skapa det nya programmet som kan ersätta nyliberalismen och vi själva måste göra jobbet att kommunicera det?

Klas Sandberg, V Enskede Alla

Ill: Klas Sandberg

Rose-Marie Rooth med banderoll . Foto: Mattias Reinholdsson.

Intervju med Rose-Marie Rooth ordförande för V Bromma

Berätta lite om dig själv. Vad har du för bakgrund och hur blev du politiskt aktiv? Hur ser du din roll som ordföranden i V-Bromma?

Som ordförande är jag mest moderator och administratör/kommunikatör. Att ösa beröm, inspirera och fånga upp idéer och förslag och göra verkstad. Jag minns inte exakt hur jag blev politiskt aktiv, det var i skollåldern. Engagemanget för vänsterpolitik växte i studentåren, och när SD fick mer fäste i en del folks känsla av att inte vara sedda, tyckte jag att jag fick bli mer aktiv igen. Jag är akade-

miker från en studieintresserad arbetarbakgrund.

Vilka frågor är viktiga att driva lokalt? Har föreningen tagit ställning kring Bromma flygplats?

Vi har en tydlig ställning för en omedelbar nedläggning av Bromma flygplats. Marken behövs till hyresbostäder och bättre trafik och transportlösningar för människor i området och för de som färdas genom. Vi har farlig trafikmiljö för gående och cyklande barn, och

alla åldrar. Vi har frågor om miljö, buller och naturreservat som ofta engagerar brommabor. Vi får frågor om äldreomsorg och om miljön kring Brommaplan. Frågorna handlar om säkerhet och trygghet för unga och gamla. Bostadsfrågan är alltid på agendan, dels för bristen på överkomliga hyresrätter och dels för att förtätningar gör en del boende missnöjda med lösningarna i planarbetet. Nya grannar tycker vi är att föredra framför en grandunge, när alternativet är hemlöshet.

Hur påverkar Corona-krisen partiförening-

ens arbete? Har ni ställt om nu? Hur i så fall?

Se nedan! Fantastiskt nog har vi fått nya medlemmar. Det många människor oroar sig för nu, är risken för inskränkningar i Arbetsrätten och LAS. Där har vi en uppgift att fylla med ett uppprop och att visa på vad medlemmar kan göra för att visa vad de tycker i sociala medieplattformar på många sätt. Viktigt att visa hur LAS-”uppluckring” ytterligare slår mot förhandling mellan arbetslivets parter på ett faktiskt för båda sidor försämrande sätt. Värst blir det för arbets säljarna, då den grund vi byggt upp ytterligare krymper och ojämlikhet ökar. Det finns skäl till att slåss för LAS, och utveckla Arbetsrätten.

Det är en svår tid nu eftersom vi inte kan hålla fysiska möten, hur håller ni lågan brinnande?

Just nu är det utskick och tips om kurser som vi kan erbjuda via distriktet eller och uppmaningar att kontakta oss i styrelsen om vad medlemmar vill veta, tänker på eller undrar. Det är ett hårt slag mot politisk verksamhet, svårare att ställa om eftersom det kräver annorlunda planering. Givetvis

längtar de flesta nya medlemmar, vad jag förstått efter att träffa andra vänstermedlemmar.

Hur jobbar ni med att aktivera de nya medlemmarna?

Vi har alltid fram till covid-19 restriktionerna, bjudit in till möte före styrelsemöte, eller träffat medlem på en fika efter att ha mejlat eller ringt. Vi bjuder in via mejl till ett förmöte med medlem, eller ringer någon av oss upp. Förmöten har varit uppskattat. Kurser som ges tipsar vi om, använder Fb och försöker svara på meddelanden hela tiden. Att ta till vara medlemmars kunskaper och nominera till passande uppdrag som finns är väldigt viktigt.

Brommaföreningen är en riktig framgångsberättelse sedan 2017 och fram till nu. Medlemsvänliga, utbildade och med flera uppdrag på kommunal nivå. Gatans parlament, fackligt engagemang i Kommunal och Vårdförbund i styrelsen och uppdrag stadshuset och SDN i en fin blandning! Det är julfest och sommaravslut för medlemmar vi måste få till också

Berätta lite om ert utåtriktade arbete, bland de boende i stadsdelen. I vilka

kampanjer är era medlemmar mest involverade?

Allt vårt utåtriktade handlar om att få kontakt med folk och att få medlemmar att våga delta i Röda Lördagar som vi kallar det. Vid Brommaplan en gång i månaden kallar aktivistutskottet till torgmöte med fika och info med aktuell kampanj. Nolltaxa i kollektivtrafiken är den vi drev mycket under höst och i början på året tillsammans med bostadsfrågan. Vi får mycket frågor från människor som kommer fram till vårt bord/valcykel. Utifrån detta har Bengt-Olof Lindbergh, sammankallande tillsammans med Thomas Hammarstöm, fd medlemsansvarig och sekreterare tagit fram en Brommafolder V Bromma. Där redogör vi för frågor vi får och vår politik kopplat till lokalt, regionalt och övergripande v-politik. Vi använder den nu, och kommande Röda Lördagar för att få kontakt och visa hur vi kommunicerar och att vi framför allt finns och tar plats i Bromma.

Rose-Marie Rooth intervjuades av Monica de Santa Cruz

III: Klas Sandberg

Livesändning: Hur mår Järva?

Brister i hemtjänsten, trångboddhet, överfulla bussar och en överrepresentation av den arbetande befolkningen som jobbar inom vård och taxibranschen. Vad är bakgrundsfaktorerna till varför så många i Järva insjuknat i Covid-19.

Aida Amoli modererar ett samtal om Järva tillsammans med bland andra Clara Lindblom, oppositionsborgarråd i Stockholms stad, Jonas Lindberg, sjukvårdspolitisk talesperson Region Stockholm och Roya Hakimnia, socialistiska läkare.

DATUM: Onsdag 2 september

TID: kl. 18.30–19.30

Vad händer med anställningstryggheten?

Trots att Corona-pandemin med all tydlighet har visat på värdet av trygga anställda som vågar säga ifrån och stå upp för sin arbetsmiljö förbereder regeringen ett lagförslag som kraftigt undergräver anställningstryggheten.

Samtidigt sitter arbetsgivare och fackföreningar och förhandlar för att lösa frågan, med hotet tungt hängande över de sistnämnda om man inte kommer överens.

Vad är det som händer med anställningstryggheten? Kommer arbetsmarknadens parter att kunna lösa konflikten på ett sätt som leder till mer trygghet för löntagarna? Vad händer om man inte blir överens? Och vad kan vi vill ha en starkare anställningstrygghet göra för att påverka spelplanen?

I detta livesända samtal diskuterar Monika Roll (förtroendevald lokförare engagerad i Seko Stockholm) med Ali Esbati (arbetsmarknadspolitiskt ansvarig för Vänsterpartiet) och Jan-Olov Carlsson (Volvoarbetare och initiativtagare till den fackliga budkavlen "Försvara turordningsreglerna i LAS").

DATUM: Torsdag 3 september

TID: kl. 18.00–18.45

Studiecirkel: Klass, konflikt och samhällsförändring

Varför återskapar moderna samhällen bestående ojämlikheter? Hur inverkar ekonomin på kampen för ökad jämlikhet? Under vilka omständigheter åstadkommer politiska organisationer djupgående samhällsförändringar? I denna studiecirkel försöker vi besvara dessa frågor utifrån en modern marxistisk klassanalys.

Cirkeln har fem tillfällen och kursmaterialet är skrivet på svenska. Cirkelledaren David Zachariah har skrivit flera artiklar inom politisk ekonomi och undervisar till vardags. ABF Stockholm arrangerar studiecirkeln i samarbete med Centrum för marxistiska samhällsstudier.

DATUM: 8 september

TID: kl. 18.00-20.00.

PLATS: ABF-huset, Sveavägen 41

Den rödgröna omställningen efter

Corona

Coronakrisen sker samtidigt som en djupare och mer omfattande våv av kriser; klimat och biologisk mångfald, de växande ekonomiska klyftorna, hotet mot demokratin, samt rasismen och asylrättens nedmontering. Kan vänsterpartiet ge ett samlat svar på dessa kriser?

Medverkande:

Jens Holm, riksdagsledamot (V) Klimatpolitisk talesperson och ordförande i Riksdagens Trafikutskott. Malin Björk, Europaparlamentariker för Vänsterpartiet i Bryssel. Monika Roll, pendeltågsförare, fackligt aktiv i SEKO. Deniz Butros, Vänsterpartiets partistyrrelse och energi- och klimatstrateg.

Torbjörn Vennström, Moderator.

DATUM: 9 september

TID: kl. 18.00-20.00.

PLATS: Livesänds via @Vänsterpartiet

"Stockholms sjukvård under Coronapandemin"

Medlemsmöte den 9 september kl 19:00

Det finns två alternativ:

1. De som vill följa mötet tillsammans med andra istället för att sitta hemma med datorn kan samlas på Tappgränd 101 i Sandsborg för att titta, lyssna och ställa frågor via skärm. Vi kommer att göra vad vi kan för att Coronaanpassa genom duka upp med handsprit, handskar och munskydd liksom

med fika.

2. De som så föredrar kan delta via Zoom

Länk till seminarium:

<https://zoom.us/j/96891992268?pwd=dUZSenpOcEMyRGdQNIJYN09OU0x5dz09>

Mötes ID:

968 9199 2268

Passerkod:

338632

DATUM: 9 september

TID: kl 19:00

PLATS: Tappgränd 101, Sandsborg ELLER internet.

- Nachos för nya** För dig som är ny i Vänsterpartiet eller är nyfiken och vill veta mer om oss. Detta är höstens första "Nachos för nya" och kommer hållas digitalt. Du som anmäler dig kommer få en zoom-länk skickad på mejl för att delta hemifrån. Gäst detta datum är riksdagsledamot Lorena Delgado!

DATUM: 15 september

TID: kl 18.30-20.30.

PLATS: digitalt (gäst och värd sänder från vår kulturlokal Porten)

Anmälan: anmalan.storstockholm@vansterpartiet.se Skriv i ämnesraden "nachos för nya"

Studiecirkel: Humanisten Karl Marx

Werner Schmidt, professor i samtidshistoria, är en av Sveriges främsta marxkännare och kan med sin kunskap pedagogiskt begripliggöra hans teorier och texter. Boken utgår från Marx aktualitet och hur vi kan använda oss av honom i dagens värld. Cirkeln har fjorton tillfällen och kursmaterialet består av Werner Schmidt "Humanisten Karl Marx" (2020) och andra texter som "Ekonomisk-filosofiska manuskripten", "Teser om Feuerbach", "Louis Bonnapartes 18 brumaier", mfl.

DATUM: 17 september

TID: kl.18.00-20.00.

PLATS: Kafé Marx, Kungsgatan 84

ANMÄLAN: Senast 6 september till: anmalan.storstockholm@vansterpartiet.se.

- Studiecirkel Marx** Werner Schmidt "Humanisten Karl Marx", En teoretiker vår värld har behov av

För er som vill fördjupning läser vi texter av Marx som boken tar upp; Ekonomisk-filosofiska manuskripten, Teser om Feuerbach,

Louis Bonnapartes 18 brumaier, mfl.

Boken finns att köpa till reducerat pris vid första mötet. Endast kontanter.

Marx texter finns alla på marxists.org

Werner Schmidt, professor i samtidshistoria, är en av Sveriges främsta marxkännare och kan med sin stora kunskap lysande pedagogiskt begripliggöra hans teorier och texter. Boken utgår från Marx aktualitet och hur vi kan använda oss av honom i dagens värld. Utifrån Marx egna ord visar den Marx, avskalad alla misstolkningar och förenklingar olika "marxismer" skapat genom historien, som den stora humanist han var. Studieledare : Werner Schmidt och Eva-Lena Lundberg

Anmälan till Veronica : anmalan.storstockholm@vansterpartiet.se eller 08-654 13 10

Start: 17 september, Torsdagar 18-20, 14 ggr.

Plats: Café Marx Kungsgatan 84 ög.

Arrangör: CMS (Centrum för marxistiska samhällsstudier)

